

عنوان مقاله:

بررسی نقش و اهمیت ارتباط بین علوم روانشناسی در توسعه پایدار علوم انسانی

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سیداحسان ناصحی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار را می توان مدیریت روابط نظام های انسانی و اکوسیستم های طبیعی با هدف استفاده پایدار از منابع در جهت تامین رفاه نسل های حال و آینده تعریف کرد. برابری و مساوات لایه ای از توسعه پایدار است که با تاکید بر اصل عدالت اجتماعی یا برابری درون نسلی مفهوم پایداری را وارد پژوهش ها در حوزه های اجتماعی کرده است. توسعه پایدار نیاز به شکل گیری و تداوم، همچنین خودباوری و خلاقیت دارد از همین منظر است که نقش زیر ساختی علوم تربیتی و روانشناسی با محوریت انسان با کشف قوانین رشد و تکامل طبیعی، در شکل دهی و سازماندهی شخصیت فردی و اجتماعی به کمک علوم رفتاری، علوم اجتماعی و روانشناسی معنی پیدا میکند و همچنین توسعه پایدار نیاز به تداوم دارد که با وضع روش های کشف شده از قوانین رشد و تکامل طبیعی، نقش مشاوره و آموزش نیز در تداوم ذکر شده معنی دارد. اگر روند رشد و تکامل طبیعی، بعنوان الگو توسعه سازمان شخصیت در بستر و کارکردهای علوم تربیتی و روانشناسی، را بعنوان یک اصل بپذیریم، آنگاه زنجیره توسعه سازمان شخصیت در فرد مقدمه ای خواهد بود بر ایجاد محورهای بعدی یعنی توسعه سازمانی فرهنگ در جامعه و نهادها و توسعه سازمانی زیست محیط در بهره وری و پایدار نگه داشتن محیط زیست.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، علوم تربیتی، روانشناسی، سازمان فرد، رشد و تکامل طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255896>

